KARİKATÜR

Vatan ana — Sen hangi zaferlerin kahramanısın?
Er — Dünkü harbin, bugünkü sulhun!..

Amerika — Anlaşıldı, bu şişenin dibindeki tortuyu adamakıllı temizlemeden olmayacak!

ANKARAYA MEKTUP

ATOM BOMBASI :

Şu esnaf, insanları alâkalandırıp mal satmak için her gün bir vesile bulur. Rus - Japon harbi sıralarında her çeşit malın:

— Çin işi, Japon işi, bunu yapan bir kişi!..

Diye satıldığını pek iyi hatırlarım. Modasının adına tango denilen çarşaflar çıktığı vakitler ise bu sıfatla satılmayan hangi mal kalmıştı? Kavuniçi rengin adı tango oldu, dar elbise, dar eteklik modasına tango dendi. Beş on sene evvel "Çarlston,, kelimesi dillere dolandı; geniş paçalı pantalonlara çarlston tipi dendi ve allı yeşilli karışık renk de çarlston rengi oldu.

Şimdi dillerde destan olan kelime "Atom,, dur. Havf ve hirası ta kulübelere kadar yayılan atom bombası sanki Japonyada değil de komşuda patladı; bir anda herkes bombanın şeklini, ilmini, politik tarafına kadar maddi ve manevi kudret ve tesirini derhal öğrendi. Şimdi, içinde bir tek resmi olmadığı halde bütün eski Amerikan mecmuaları:

— Atom bombasının resmini gösteriyor, beş kuruşa!.

Nâralarile satılıyor ve kadınlar konuşurken zevcin hiddeti:

— Bizimki akşam bir hiddetli idi ki bir bahane icadedip atom bombası gibi patladı..

Diye tarif ediliyor. Yerli ve yersiz her lâfta ise yine o:

— Herif bir geğirdi ki, sanki atom bombası..

— Gözünün üstüne bir yumruk yerleştirirsem atom bombası patladı zannedersin..

— Öyle damarıma bastılar ki para ile satılsa al bir atom bombası, hemen oracıkta patlat....

Kendisi korkunç, tesbihi soğuk.. Nereden çıktı başımıza bu belâ?..

ŞU KAHVE :

Bilmem siz de ayni fikirde misiniz? Bence kahve denilen şey ekmek gibi muhakkak zarurî olan maddelerden değildir; onun için herkesin kendi arzusuna göre bir pişirme kıvamı vardır ve insan onu keyfe geldiği, yahut yorgunluk dinlemek ihtiyacını hissettiği zaman içer.

Halbuki işte herkes benim fikrimde değil; Vapurlarda içen içene. Ama kahveci bunu nasıl yapar? Kimse onu aramaz:

— Bir şekerli kahve!

Emirle gelen kahvenin şekeri, kahvesi kıvamınıza göre midir? Ne kadar kaynamıştır? Aldıran bile yok. Peşin peşin hazırlanmışlardan bir tanesi şipşak tarafından ısmarlayanın çenesine sürülsün de nasıl olursa olsun. Bence bu kahve içmek değil, dayak yemektir. Hoş, emir bu kadar basit olmasa da, meselâ her şeyi tarif edilse yine gelecek budur ya ne ise,..

Zaman değiştikçe zevklerde de değişmeler ve dejenere olmaklıklar var. Başkasının gelişigüzel zevk ölçüsile zevklenmek kadar şaşkınlık olamaz. Ya insanlar ağızlarının tadını kaybettiler, yahut eskilere nazaran daha filozof tabiatli ve deryadil oldular. Allah onlara akıllar vere...

ESKİ VE YENİ HAMAM TAKIMLARI :

Yolları ve çiçekleri halis ve saf ipekten kıvır kıvır kurutma havlularının sayısı bile bir kişi için en az altı yedi parçayı bulurdu: Belden yukarı için ayrı, aşağısı için yine başka. Baş için bir, el ve kucak için bir, ayak için diğer bir tane olurdu.

Eski hamam takımlarından bahsediyorum. Bunların hepsi ayrı ayrı birer eseri sanattı. Ya peştemalları hiç sormayın. İpek yollarının rengi, üstün zevkli ustalarının yüksek maharetlerini de ilân ederdi. O zamanın bir gümüş tası bugün ele geçse kristal salon vitrinlerinin baş eşyası olur, ya sedef kakma nalınlar ise mantar pabuççuların ağızlarını açtırıp kudretlerine hayran bırakırdı.

Hamama gidecek bir insanın bohçası, taşınmak muhakkak ve en aşağı bir hamala ihtiyaç gösterirdi. O kir keseleri, o sabun köpürtme bezleri ve hamamın içinde ve dışında yere serilecek örtüler ise sanki ayrı birer güzel eserdi...

O zaman herkes hamama temizlenmek için giderdi. Şimdi ise, bu hamam usulü bizde hemen hemen metruk; yerine plâjlar kaim ve bittabi temizlenmek yerine de kirlenmek geçmiş...

Bugün plâja gidenlere dikkat ediyorum; eşyaları gayet hafif: Bir mayo ve bir küçük havlu. Bunları da pek çokları bir şeye sarmağa lüzum görmemiş ve bir ipe bağlamış sallayıp gidiyor.

Aman yarabbi! Hayata karşı bu ne kötü bağlılık! **Zaparta**

Akıl Hocası

Bergamada İ. M. :

"Sevgilim bana darıldı. Nasıl gönlünü yapabilirim?,,

CEVAP :

Dargınlık da hastalığa benzer: Hepsinin sebebi başka, ilâcı ayrıdır.

★

Karacabeyde Ç. Y. :

"1. Kadınlar mı, erkekler mi Allahın daha sevgili kullarıdır?

2. Aklın iyisi, kötüsü olur mu?,,

CEVAP :

1. Sevimli olmak cinsiyete değil, fazilete bağlıdır.

2. Olur tabii: Dâhi ile hilekârın aklı bir mi?

★

Şehremininde M. D. :

"1. Tombul Teyzenin adını öğrenebilir miyim?

2. At yarışında atınız kaçıncı geldi?...,,

CEVAP :

1. Adı Tombuldur, soyadı Teyze.

2. Kısrakların peşine takıldığı için bir türlü birinci gelmiyor!

★

Menemende C. E. :

"1. Sevdiğim kız başkasını seviyor, ona kendimi sevdirmenin çaresi....

2. Bir erkek sevdiği kızla evlenirse bahtiyar olur mu?

3. Kızlar niçin erkeklere çabuk inanıyorlar?...,,

CEVAP :

1. Kıza, yahut sevdiği erkeğe rüşvet vermek suretile biribirlerinden caydırabilirsiniz. Fakat ondan sonra başkasına kaptırırsanız döğünüp dursunuz!

2. Her halde sevmediği kızla evlenirse betbaht olur.

3. O kadar çabuk inansaydılar bize ilk suali yazar mıydınız?

★

Atatürk caddesinde K. A. :

"Aşıkların hususî bir tipi var mıdır? Acaba ben bu tipte bulunmadığım için mi âşık olamıyorum?,,

CEVAP :

İnsanların âşık olması mukadder olduğuna göre âşık tipi hususî değil, umumîdir; sizin âşık olmadığınıza gelince... Merak etmeyiniz: Aşk, fırsatını bulduğu gün, ya kalbinizde, yahut cebinizdedir!

★

Bodrumda N. A. :

"1. Küçük yaramazlar büyüyünce neden uslanıyorlar?

2. Gençliklerinde sevimli olan bayanlar yaşlandıkça neden sevimsiz oluyorlar?,,

CEVAP :

1. Geçim kaygusu olmasa yaramazlık yine devam edecek.. Fakat çalışıp çabalamaktan koşmaya vakit kalıyor mu? Yarış atları ile sürücü beygirlerini şöyle bir mukayese ediniz!.

2. Tuhaf şey.. Orada yaşlanan kadın var mı?. Burada torun sahipleri bile henüz kırkına varmamışlardır!.

Akılhocası

No. 505, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 30 Ağustos 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

BALKANLARDA SEÇİM...

— Bana akla karayı seçtiriyorlar!..

— Uğurlar olsun komşu, böyle erken erken teravihe mi?
— Hangi teravih yahu? Seyahate çıkacağım, şimdiden bilet almağa gidiyorum!.

HAFTADAN HAFTAYA

Küçük Kıyamet, Büyük Kıyamet

VAKTİLE mezattan alınmış el yazısı bir eski türkçe kitaptan aynen kopya ediyorum:

"Piri mesaipzamiri dünya ömrü mukadderin tamama erdirip ahari eyyamın idrak ettikte, yani yevmi kıyamet hulûl eyledikte Deccal ünvanlı bir dellâli şeametmakal zuhur edip ve her seri muyinden bir ayri sayti lâhni acip çıkan himarın önüne katıp filcümle esvakü mahallâtta yegân yegân tekü taz ede ve mezkûr esvatü ve elhanı garaipnişanı duyan kimesneler hanelerin revzenlerinden seri gaflet eserlerin çıkardıkda kulakları ardında şahı şecermisal iki boynuz peyda olup bir daha başların dahili haneye alamıyalar ve ol zamanda Yecücü Mecüc namında İspenç horuzu kamet ve çekirge sıfatında bir taife zuhuryafte olup her köşeyi istilâ ede ve zevilhayatta her neye rastlarsa dendarı dirazı melânetine şikâr edip toz haline getire ve onu müteakip âsümandan bir kara kıyamet bulutu peyda olup içinden sâmiaçâk tarrakalarla bir âteşi duzahfeşan fışkırıp dünyayı bir anda bir kor yığını haline getire... ilâahire.„

Dünyanın son yıllarını, hele son günlerini bu eski kitaptaki kıyamet tasviri kadar güzel anlatan bir şeye tesadüf etmek mümkün müdür? Evvelâ çelik mihlaklarının arkasından bitip bir daha kafalarını içeri sokmalarına mâni olan boynuzlar onların bu propagandalara kapılıp bir daha akıllarını başlarına alamamalarını temsil eder.

Ya Deccal eşeğinin arkasından çekirge sürüleri gibi her tarafı kaplayan ve keskin dişlerile yer yüzünde yaşayan ne varsa hepsini kemirmeğe kalkan ispenç horozu boylu yecüc mecüc tayfasına ne buyurulur? Bir karış boyu ile bütün dünyanın efendisi ve cellâdı olmağa kalkan Japon milletini bundan daha iyi anlatan bir tasviri nerede bulmak mümkündür?

Gök yüzünde belirip birdenbire kulak yırtıcı bir gürültü ile içinden bir cehennem ateşi döken ve bir anda dünyayı bir kızgın kor yığını haline getiren kıyamet bulutuna gelince, zannederim ki o da atom bombası denen tasvir ve tasavvura sığmaz belânın ta kendisidir!

* * *

Kitabın daha aşağı taraflarında kıyametten sonraki zamanlara ve bilhassa mahşer gününe ait daha başka tasvirler de var! Mahşer, hemen hemen kitaptaki tasvirin korkunç şekillerile, bugün Japonyadadır. O nilüfer çiçeklerile kaplı gölleri, renksiz çiçeklere benziyen kadınları, hasır yelpazelere benziyen narin evlerile resimlerini oyuncak ve bonbon kutuları üzerinde gördüğümüz Japon adalarının bugünkü halini bir göz önüne getirin. Denizden ateş saçmağa hazır ağızlarını açmış sayısız deniz canavarları, havadan yine ateş dolu çeşit çeşit canavar bulutları akın ediyor. Manzaranın dehşeti yetmezmiş gibi denizlerde, boğazlarda ayrıca tayfunlar da kopmuş. Gemilerden, uçaklardan dişlerine kadar silâhlı, ve çelik miğferli kol kol ordular, tanklar çıkıp yürüyor. Çarşılar, sokaklar, yarık karınlarından dumanlı kanlar akan ce-

laklarının arkasından bitip bir daha kafalarını içeri sokmalarına mâni olan boynuzlar onların bu propagandalara kapılıp bir daha akıllarını başlarına alamamalarını temsil eder.

Ya Deccal eşeğinin arkasından çekirge sürüleri gibi her tarafı kaplayan ve keskin dişlerile yer yüzünde yaşayan ne varsa hepsini kemirmeğe kalkan ispenç horozu boylu yecüc mecüc tayfasına ne buyurulur? Bir karış boyu ile bütün dünyanın efendisi ve cellâdı olmağa kalkan Japon milletini bundan daha iyi anlatan bir tasviri nerede bulmak mümkündür?

Gök yüzünde belirip birdenbire kulak yırtıcı bir gürültü ile içinden bir cehennem ateşi döken ve bir anda dünyayı bir kızgın kor yığını haline getiren kıyamet bulutuna gelince, zannederim ki o da atom bombası denen tasvir ve tasavvura sığmaz belânın ta kendisidir!

* * *

Kitabın daha aşağı taraflarında kıyametten sonraki zamanlara ve bilhassa mahşer gününe ait daha başka tasvirler de var! Mahşer, hemen hemen kitaptaki tasvirin korkunç şekillerile, bugün Japonyadadır. O nilüfer çiçeklerile kaplı gölleri, renksiz çiçeklere benziyen kadınları, hasır yelpazelere benziyen narin evlerile resimlerini oyuncak ve bonbon kutuları üzerinde gördüğümüz Japon adalarının bugünkü halini bir göz önüne getirin. Denizden ateş saçmağa hazır ağızlarını açmış sayısız deniz canavarları, havadan yine ateş dolu çeşit çeşit canavar bulutları akın ediyor. Manzaranın dehşeti yetmezmiş gibi denizlerde, boğazlarda ayrıca tayfunlar da kopmuş. Gemilerden, uçaklardan dişlerine kadar silâhlı, ve çelik miğferli kol kol ordular, tanklar çıkıp yürüyor. Çarşılar, sokaklar, yarık karınlarından dumanlı kanlar akan ce-

HİLMİ URAN
İçişleri Bakanımız

set yığınlarile dolu... Bir yandan göklere çıkan feryatlar, iniltiler; bir yandan İsrafil borusundan daha kuvvetli mızıkaların çaldıkları zafer marşları.

Her halde bu mahşer kitaptaki mahşerden çok daha ziyade korkunç ve heybetli olacaktır. Ve Kâinatta bir daha eşi emsali görülmiyecek bu manzaraya dünya gözile şahit olmak bizlerden ancak sevgili ve kıymetli Muzaffer Göker'e nasip olmuştur. Hemen Yüce Tanrı kendisine sıhhat ve selâmet ihsan etsin!

* * *

Nasrettin hocaya vaktile:

— Kıyamet nedir?

Diye sormuşlar. Hoca cevap vermiş:

— Kıyamet ikidir: Büyük kıyamet, küçük kıyamet. Şayet benim karı ölecek olursa bu küçük kıyamettir. Şayet Allah esirgesin ben ölürsem o da büyük kıyamet olur.

Onun gibi biz de, gördüğümüz manzara karşısında dünyamızın kıyametini ikiye ayırmalıyız. Yokohama ile Hiroşimaya atılan iki atom bombasının sebep olduğu bugünkü hal muhakkak ki kıyametin ta kendisidir. Fakat buna yine de küçük kıyamet demeli ve Japonlar da dahil olduğu halde bu kadarına hepimiz şükretmeliyiz. Fakat bazı müttefik büyüklerinin müjdeledikleri gibi bu atom bombalarının daha da büyükleri varsa, bunların sırrı umulduğu ve istendiği tarzda saklanamazsa, milletler meşru müdafaa haklarını eleri sürerek top ve makineli tüfek gibi bunlarla da silâhlanmağa kalkarlarsa ve hepsinin üstünde olarak bu silâh, ömrünün son günlerinde evlendiği söylenen Hitlerin bir çocuğu doğar da bu atom bombasının sırrı onun eline geçerse işte büyük kıyamet o zaman kopacak. Ondan ötesi kâinatta müebbet bir sulh ve sükûn olacaktır.

Karikatür

RAİF KARADENİZ

Kadın — Hayat ucuzluyormuş, yakında rahata, bolluğa, saadete kavuşacakmışız...

Erkek — Rica ederim karıcığım, bırak da kendi kendime tıraş olayım!..

ROMANA BAŞLAMALI!

İlbay ve Uray Başkanı Lûtfü Kırdarın aylık gazeteciler konuşmasına o perşembe genç muhbirlerden biri gitmişti. İdarehaneye döndüğü zaman patrona:

— Bu ay içinde İstanbulun et, süt, yağ, yakacak, tramvay, tünel ve otobüs meseleleri hallolunacakmış! dedi.

Patronun kaşları çatıldı:

— Öyle ise yeni bir romana başlamalı.

— Neden?

— Gazeteye yazacak şey kalmayacak... O kadar sütunu ne ile doldururuz?.

İSKAMBİL KAĞITLARI

Hacı ağa doyasıya para sarfedebilmek için poker de öğrenmek zorunda kalmıştı. Canım kılıç dururken bu zor oyunu da nerden icadetmişlerdi sanki? Ne yaparsın? Zenginlik!. Öğrenmesi lâzımdı, öğrenecekti. Yolda, sinemada, gazinoda, lokantada nerede aklına gelirse, bilmediklerini yanındakilere soruyordu.

Bir gün kahvede otururken yine aklı pokere takılmıştı. Yanında gazete okuyan bir gence:

— Beğem, dedi, bir papaz, bir kız, bir oğlan, bir de onlu, deyelim, lokumun onlusu ile ne olur?

Delikanlı poker bilmiyordu. Gülerek cevap verdi:

— Düğün olur!..

— O da ne?!..

— Papaz, kızla oğlanı evlendirir, lokumları da yerler!.

ERBABI ANLAR!

Kadıköy vapurunda iki genç bayan konuşuyorlardı:

Biri:

— Yeni bir manto yaptırmak istiyorum!. dedi.

Öteki çapkın çapkın güldü:

— Seni gidi seni!. Yine kiminle düşüp kalkmağa başladın?..

TATİL ZAMANI

Babası, küçük Ahmede:

— Artık haylazlık yeter!. dedi. Gündüzleri bir iki saat de derse çalış. Bu sene okullar erken açılacakmış. Millî Eğitim Bakanı söyledi!.

Ahmet kaşlarını çattı:

— Bu millî Eğitim Bakanı da amma tuhaf adam! dedi. Tatil zamanı okullarla ne uğraşıyor?!.

SÜTUNLARA GÖZ ATIYOR!..

— Ödünç verme, kiralama kanunu kalkmış...

— Gördün mü felâketi? Ben de senden iki çeyrek borç istiyecektim!.

Hikâye

Yumrusuz Çiçeği

Yazan: ÇALAPALA

Sadrazam, kavuğunu başına giydi. El çırptı. İçeri giren ağaya :

— Söyle, getirsinler o çıfıtı!

Diye bağırdı.

Az sonra iki karakullukçu bileklerinden sımsıkı tuttukları bir adamı içeri soktular. Ufak tefek, kırmızı sakallı, çipil gözlü bir Yahudi idi.

Paşa :

— Bırakın!.

Deyince karakullukçular iki adım geri çekildiler. Sadrazam onun yere kapanıp etek öpmesini bekledi. Fakat Yahudi hiç oralı olmadan, karşısında dimdik duruyordu. Büsbütün cinleri başına üştü :

— Bre çıfıt! diye gürledi. Sen peygamberlik iddiasında bulunup nice safdil hatunu dolandırır, emval-ü emlâkine sahip olurmuşsun, öyle mi?.

Yahudi, titrek parmaklarile kırmızı sakalını sıvazlıyarak:

— Paşa hazretleri! dedi. Benim peyamber olduğum doğru, fakat karilarin malini mulkünu dolândirdiğim yalândir!

— Sus bre zındık!. Yüzüme karşı da davayı nübüvvet ha?!.

— Paşa hazretleri!. Ben bir şey dava etmiyorum. Bir kaç karı beni dava ediyor.

— Ya peygamberlik?

— Bende yalan yok!.. Ben de bir peygamberim!.

Paşa başını salladı:

— Pek âlâ... Her peygamberin bir mucizesi vardır. Sen de bir mucize gösterebilir misin?.

— Ferman buyurulursa yosteririm paşam!.

Sadrazamın öfkeden eli ayağı titriyordu. Fakat Yahudiyi kıskıvrak yakaladığını düşünerek derin bir nefes aldı:

— Pek âlâ!. dedi. Hazreti İbrahimin mucizesini bilirsin. Kendisini ateşe atmışlardı. Ateşin içinde yanmadı, orayı güllük, gülistanlık eyledi. Şimdi seni de böyle ateşe attırayım da ayni mucizeyi göster!.

Yahudi, ufacık gözlerini kırpıştırarak boynunu büktü:

— Aman paşa hazretleri!. O çok buyuk bir mucize!. Ben o kadar buyuk bir peyamber deyilim. Biraz daha kolay olsun!

Paşa hafifçe gülmekten kendini alamadı:

— Pek âlâ... Öyle ise hazreti Musanın mucizesini göster!. Al şu âsayı, ejderha eyle!.

Yahudi sapır sapır titriyerek ellerini açtı:

— Aman paşa hazretleri, bu da çok buyuk bir mucize!. Benim peyamberliğim o kadar buyuk değildir!.

Paşa yavaş yavaş işin ciddiyetini kaybettiğini görüyor, fakat kurnaz Yahudi ile oynamaktan zevk alıyordu.

— Demek o da büyük?!. dedi. Senin kimin, kimsen var mı?

— Bir tane kizim var paşa hazretleri! Ester!. On yedi yaşında bir kiz! Dişarda duruyor.

— O halde hazreti İsanın mucizesini göster!. Şimdi ferman ediyorum. Kızının kellesini vursunlar. Sen ona tekrar hayat verirsin! Cellât başı!..

Yahudi bu sözü duyunca diz çöküp yalvarmağa başladı:

— Aman paşa hazretleri!. Bu epsinden daha zor!. Ben ufak tefek bir peyamberim. Benimkisine peyamberlik bilem denmez!.

— Bre hain, hiç bir mucize gösteremezsin de ne diye iddiayi nübüvvet eylersin?.

— Paşa hazretleri!. Benim da kendime yore, ufak tefek mucizelerim var!..

— Hâşâ, sümme hâşâ!. Ne imiş o ufak tefek mucizen?.

— Bana bir kese akçe veriniz, bir sene de musade ediniz, size o bir kese akçeyi on bin kese akçe yapıp getireyim!.

Bu sefer sakalını karıştırmak sırası sadrazama gelmişti. Bir kese akçeye karşılık on bin kese akçe, hiç de fena bir alış veriş değildi.

Kaşlarını çatarak Yahudinin gözlerine baktı:

— Bre çıfıt! dedi. Senin peygamberlik taslaman belli ki zaten pek ciddî değil... Amma mademki iddia ediyorsun, al sana bir kese akçe!. Bir yıl sonra on bin kese akçeyi getirmezsen derini yüzdürürüm, bilmiş ol ha!..

Paşa, yahudinin önüne bir kese fırlattı.

— Bırakın!.

Dedi. Fakat tam dışarı çıkacakları sırada yahudi:

— Bir dakika paşa hazretleri

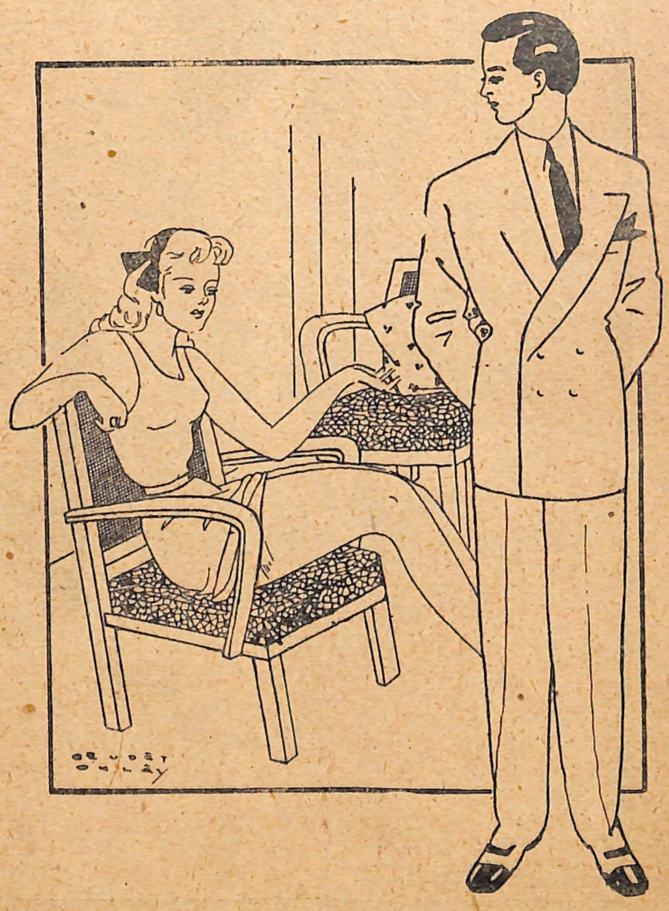

Bayan — Hiç söz götürmüyorsunuz ayol nedir bu naz?

Bay — Ne yapayım, itiyat... Bir zamanlar Yerli Mallar Pazarında satış memurluğu yapmıştım.

dedi. Demin da arzettiyim yibi benim bir tane kizim var. Bu bir sene içinde onu yalniz birakmam lâzim. Kimsamiz yok. Eyer musade idersaniz, Ester sizin sarayinizda kalsin. Burada hizmet eder, em da rehin olur! Bir sene soram yelmezsam onun kafasini kesersiniz... On bin kese akçayi yetirincez kizimi alir yiderim!.

Paşa tekrar kaşlarını çatarak emretti:

— Getirin bakayım şu kızı!.

Esteri huzura getirdiler. Paşa kızı tepeden tırnağa bir süzdü:

— Hele biraz yaklaş bakayım kız!. dedi.

Ester yaklaştı, etek öptü.

— Senin adın ne?

Sanki ürkek bir kuş sesi cevap verdi:

— Ester!.

— Baban gelinceye kadar benim konağımda kalır mısın yavrum?..

Kız döndü, babasına baktı. Yalancı peygamber başile "kal! kal!,, gibilerden işaret ediyordu:

— Nasin ferman buyurursaniz paşa hazretleri!.

— Pek âlâ!.. Bu kızı hareme götürünüz. Babasını da bırakınız!..

* * *

Onlar çıktıktan sonra paşa hazretleri kalfa kadını yanına çağırttı:

— Şu Ester nam Yahud kızına bir eyüce mukayyet olasın! dedi.

Kalfa kadın bunun manasını anlamıştı. O gün güzel kızı sarayın hamamında yundular, yıkadılar, ıtrı - şahîlerle süsleyip, dibalarla kuşattılar. Akşama paşanın sofrasında hizmet için talimat verdiler. Paşa niyeti bozmuştu:

— Gel bakayım yavrucağım!. Aman ne de güzel yaraşmış bu mezerkeş urbalar!. Gel bakayım, yanıma gel!.

Ester paşanın yanına gitti, paşanın aklı da başından gitti. Esterin bir ânı vardı, bir gerdanı vardı, bir sıcacık canı vardı ki, ihtiyar paşayı perişan eyledi. Hele tanbur çalmakta, şarkı söylemekteki mahareti koca veziri mestetmişti.

Fakat bu hain kız bir türlü yola gelmiyor, paşaya güler yüz göstermiyor, vuslatine erdirmiyordu.

— Yahud kızı, ne istersen vereyim, ne dilersen alayım!. Sana kurban olayım!.

— Allah efendimize uzun ömürler versin!.

— Dile benden ne dilersen?.

— Annem her zaman söylerdi; bir yumrusuz ağaç varmiş. Onun çiçeğini kaynatıp içen hiç ihtiyarlamazmış. Bana ondan bir avuç aldiriniz!.

— İstediğin bu mu?.. Şimdi yavrum!. Bana bakın!. Kim var orada?. Gidin bir okka yumrusuz çiçeği alın, gelin!. Çabuk!..

* * *

Üç gün, üç gece İstanbul kazan, paşanni adamları kepçe, ortalığı altüst ettiler. Yumrusuz ağaç çiçeği bulunamadı. Hekimbaşı kitaplarını altüst etti, böyle bir ilâcın adını bile göremedi.

Sadrazam ter ter tepiniyor, tez elden bu ilâcın buldurulması için emir üzerine emirler salıyordu.

Nihayet kapı kullarından biri ihtiyar bir Yahudide bu ilâçtan bulunduğunu, fakat çok para istediğini müjdeledi. Paranın lâfı mı olurdu? Paşa:

— Ne isterse veriniz!

Diye ferman buyurdu. Kırmızı bir kese içinde, mısır püskülüne benzer bir tutam kuru ot getirdiler. Paşa elleri titriyerek bu değerli ilâcı Estere verdi. Kız bu otu kaynattırıp suyunu içtikten sonra bir neşelendi, bir şuhlandı ki paşa da onunla beraber yeniden yirmi yaşına döndüğünü sandı.

Fakat ertesi gün Ester yine eski çekingen ve neşesiz halini almıştı. Paşa tekrar emir verdi:

— Gidin, yumrusuz çiçeği alın!

— Dirhemine bir altın istiyorlar efendimiz!.

— Alınız!.

* * *

Aradan aylar, günler geçti. Paşa her gün yumrusuz çiçeği aldırmak için hazinesini boşalttı, durdu. Fakat Estere öyle gönül bağlamış, onunla o kadar mesut olmuştu ki gözleri dünyayı görmüyordu.

Günlerden bir gün Sadrazama:

— Efendimiz! dediler. Hani bir Yahudi düzmece peygamber vardı; o gelmiş, on bin kese akçe getirmiş. Kızını alıp götürmek istiyor.

Paşa kaşlarını çattı. Ester?. Ester elinden gidecek miydi?!.

— Getirin onu buraya!.

İhtiyar Yahudi yerden temennalarla huzura girdi, etek öptü.

— Hoş geldin yalancı peygamber!. Paraları getirdin mi?

— Yetirdim efendimiz!.

Uşaklar küçük kırmızı keseler içinide on bin kese akçeyi Sadrazamın önüne getirip yığdılar.

Paşanın ağzı açık kalmıştı. Keselere dikkat edince tanıdı. Bunlar suyunu içtikçe Esteri keyfe getiren yumrusuz çiçeği keselerinin ayni idi; şu, uğrunda bir senedir, belki elli bin kese verdiği yumrusuz çiçekleri!..

Başını salladı:

— Kelleyi kurtardın çıfıt! dedi. Bir daha peygamberlik iddia etmemek şartile seni serbest bırakacağım!.

— Allah efendimize uzun ömürler versin! Zaten ben de peyamberlikten vaz yeçtim!.

— Ama başka bir şartım daha var!.

— Buyurun efendimiz?!.

— Kızın Esteri müslüman yapıp nikâhıma alacağım!

— Benim için ne buyuk şeref efendimiz!. Fakat ben fakir bir bezirgânım, drahoma istersaniz verememl!..

Paşa bir kahkaha savurdu:

— Kolay canım!. Bir kese yumrusuz çiçeği verirsin; olur, biter!.

Çalapala

Kadın — Sen hiç sözünde durmuyorsun. Hani geçen sene: "Seneye evleniriz,,, demiştin!..

Erkek — Sözümden dönmüyorum ki, sana yine ayni şeyi söylüyorum: "Seneye evleniriz,,

SIHHİYE VEKİLİMİZ

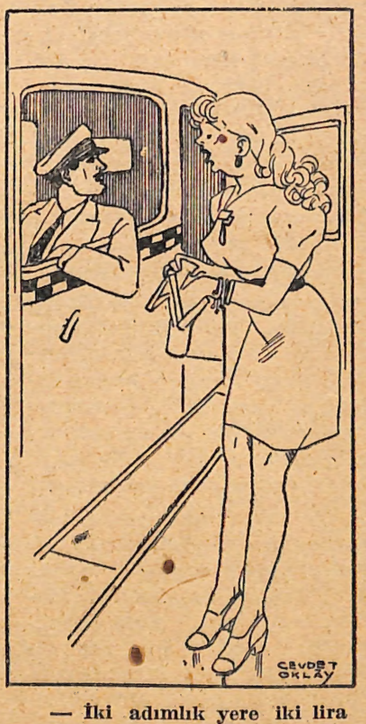

— İki adımlık yere iki lira istenir mi?

— Lâstiğin çifti üç bin lira... İki lira istemişim çok mu?

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 30 —

Çat! diye telefon kapanıyor, Çolak da baygınlıklar geçiriyordu.

Kalaydan edilen ve daha da, bu gidişle edilecek olan zararı nasıl edip de ortağının kayıtsız kuyutsuz, senetsiz sepetsiz çektiği paraların arasına sıkıştıracağını Osep düşünüp dururken, başına bir felâket daha geldi, çattı.

Günün birinde, yazıhaneye üstleri, başları temiz, efendiden iki müşteri geldi. Osep yalnızdı. Müşteriler pamuk ipliği sordular ve kendilerinin iç Anadoluda tezgâh sahibi olduklarını, iplik tedarik edememek yüzünden büyük ziyana girdiklerini ve kaça olursa olsun piyasadan iplik almağa hazır bulunduklarını söylediler.

Çolak bu tuzağa nasılsa düştü. Adamların sözlerindeki samimiyet edasına aldandı. Ayni zamanda böyle muztar duruma düştüklerini söyliyecek kadar saf, toy gözüken bunlardan kalay zararını kısmen olsun telâfi etmek hevesine kapıldı.

Üç gün sonra tekrar gelmelerini tenbih ve kendilerine piyasa fiyatından iki buçuk misli fazlasına istedikleri kadar iplik vereceğini vâdetti.

Kararlaştığı gibi, üç gün sonra yazıhaneye tekrar gelen yağlı ve enayi müşteriler, paket paket ipliği tesellüm eder etmez, hakikî hüviyetlerini ortaya koyup zabıt tuttular. Çolak yalvardı, yakardı.. o adamlara rüşvet teklif ederek, suçunu ağırlaştırdı. Kendisini Millî Korunma Mahkemesine verdiler. Bir kaç yıl hapis hükmü giydi. Ve bir sabah, para çekmek maksadile yazıhaneye uğrayan Çömlekoğlu, kapıyı mühürlü ve camın üzerine yapıştırılmış hüküm suretini buldu.

Verilmiş sadakası olduğunu ve bu sayede suçun kendisine sıçramadığını düşünerek gerisin geri avdet eden İdris efendi, yazıhane açılıp işler yeni baştan düzene girinceye kadar, ötesini berisini rehin ederek masraflarını karşılamak mecburiyetinde kaldı.

Bu vaziyet böyle iki ay sürdü.

Şaziment hanım yazıhaneden ayağını hanidir çekmişti. Osep de mahkûm olup hapse girince işler büsbütün yüz üstü kalmıştı. Telefonla arayıp da cevap alamıyanlar, kapının önüne kadar gelip de mahkûmiyet kararını okuduktan sonra geriye dönenler, ticarî muamelelerini başka müesseselere yöneltiyor, böylece yazıhane dışında da iş olmuyordu.

Buna mukabil vâdesi gelen bonolar yağıyor, protestoya uğruyor, teslimi lâzım gelen mallar için icraya baş vuruluyor, Çömlekoğlu firmasının piyasada itibarı kalmıyordu.

Ayten bu vaziyeti sezmişti. İşin iç yüzünü vâkıa iyice bilmiyor, fakat ortada bir aksaklık olduğunu hissediyordu.

Bu sezgi hırsını arttırdı. Artık değil nüvazişlerini, basbayağı bir cilveyi, bir tebessümü bile pahalıya satıyordu. Olur olmaz sebeplerle kavga çıkarıyor, naz ediyor, somurtuyor ve sersem âşıkından bir iki yüz lira koparmadıkça barışa yanaşmıyordu.

Karının bu yeni tâbiyesi İdris efendiyi soğutacak yerde ona büsbütün düşkün kılıyordu. En ufak bir yüz asıklığı zavallı adamı berbat ve perişan etmeğe kâfi idi. O zaman kendini yere bırakıyor, Aytenin dizlerine kapanıyor, yalvarıyor, yakarıyor, ağlıyor, çocuk gibi, bir okşayış, bir gülümseme, bir tatlı bakış dileniyordu. Nihayet bu şekilde affa nail olmaktan ümidini kesince, elini cebine atıyor, cüzdanını, sevgilisinin ayakları ucuna, en tesirli bir arzuhal olarak bırakıyordu.

Ayten de ancak bu suretle yumuşuyordu.

— Haydi! diyordu; bu seferlik yine kusuruna bakmıyacağım. Lâkin bir daha yapma.

— Ne yaptım, canımın içi?

— Onun orasını ben bilirim!

İdris efendi de, gerçekten ağır bir suç işlediğine kanaat getirerek, süt dökmüş bir kedi vaziyeti alıyor, bir tebesümle deli divane oluyordu.

Ayten, zaten hiç bir vakit ciddiyetle sevmediği bu adamın, kendi karşısında ne derecelerde tezellül ettiğini görmekle ondan nefret ediyordu.

Her kadın, erkeği, karşısında hâkim görmek, kendinden üstün hissetmek ister. Zulmetmek, işkence etmek, ıztırap vermek için yaratılan dişi mahlûk bu fıtrî vazifelerini kolayca ifa edebildi mi âdeta bir şaşkınlık duyar. Ezecek yerde ezilmenin, can yakacak yerde canı yanmanın, hiyanete hazırlanırken hiyanete uğramanın, kadın için sonsuz bir hazzı vardır. Zayıf erkeği kendine râmedince memnun olması lâzım gelen kadın, o zayıf erkeğe bundan dolayı müteşekkir olacağına, nefret ve adavet duyar.

Ayten de İdris efendinin hükmü altına girmiş olsaydı, belki ona bütün gönlü, bütün sevgi kabiliyeti ile bağlanacaktı. Lâkin şimdi, ipleri kendi elinde olan bu kuklayı herkesten aşağı görüyor ve onun kolları arasında, bir vakitler kendisine dayak atan, bıçak saplayan geçici, külhanbeyi zamparaların hasretini duyuyordu.

* * *

Şaziment hanım Fahreddin beye bütün varlığını bağlamış, zevceliğini, analığını tamamile unutmuş gibi idi.

İdris efendi eve gelmiş, gelmemiş.. Şekûre mektebini asmış, asmamış, Battal gece yarıları sarhoş dönmüş, hizmetçi ortalığı toplamış, çamaşır yıkamış, yemek pişirmiş, yahut ki bunlardan hiç birini yapmamış, Şaziment hanım asla alâkadar değildi.

O derli toplu ev kadını, dağınık, âvare bir şey olmuştu. Apartımana yalnız elbise ve çamaşır değişmek için geliyor, günün diğer saatlerini ya komşuda, Cemallerde, yahut da âşıkının yanında geçiriyordu.

Onun Fino ile münasebetini, hayırlı bir dost (!) imzasız bir mektupla İdris efendiye bildirmişti. Çömlekoğlu yeni harfleri iyice sökemediğinden, mektubu oğluna okutmuş ve bu yetmiyormuş gibi ayni mevzu üzerinde çocukla konuşmuştu..

— Ulan! Sahi mi? Anan böyle haltlar ediyor mu?

Battal da babasına, sezdiği, bildiği kadarını söylemişti..

— Haniya, bizim şu yanıbaşımızdaki bankacılar yok mu? Oraya bir aval gidip geliyor... Tuhaf bir köpek ismi ile çağırıyorlar. Tazı mı, Fino mu diyorlar, ne? İşte, bizim valde hanımın o herifle galiba fasafisosu var.

— Ne biliyorsun?

— Baba, be! Sen beni ne sanıyorsun? Gözümden böyle şeyler kaçar mı benim? Annem bir dakika bilem evde durmaz oldu. Giyiniyor, kuşanıyor, suratını boyuyor, lâvantalar sürüyor, yallah öte tarafa! Herif de geliyor oraya. Ooooh! Vur patlasın!

— Utanmıyor mu bu karı?

— Sen ona nasıl boş veriyorsan, o da sana öylesine boş veriyor zahir. "Alışına verişim, tarhanana bulgur aşım,, diyor, o da bakıyor keyfine.

— Tuh! yazıklar olsun hepinize!

— Beni ne karıştırıyorsun, be?

— Ben evde olmadığım vakit, evin namusunu korumak sana düşer. Annen olacak kadına, bu yaptığının doğru olmadığını söylesene... çıkışsana!

Battal bir kahkaha koyuverdi.

— Ulan, baba! Bazan öyle pestenkerani lâflar edersin ki! Senin zaptedemediğin kısrağa ben mi gem vuracağım? Karı beni dinler mi? Dinlese de ben ne karışırım? Sana karışıyor muyum? Komşuda helva pişmiş, bana ne?

İdris efendi bu çirkin muhavereyi burada bırakmış ve tam gidiyorken, Battal arkasından seslenmişti:

— Baba!

— Ne var?

— Baba, be! Sana bu kadar şeyler haber verdim..

— Eey?

— Hani ya komisyonu? Elli papel tosla da, bu akşam şerefine gezmeğe gideyim.

Yüzsüzlüğün, küstahlığın bu kadarı herifi şaşırtmış ve o şaşkınlıkla da, elini cebine sokup oğlunun istediği "ihbariye,, yi verivermişti.

Battal, babasının arkasından:

— Moruğu sızdırdık; akşama sıra anam karının... Ondan da elli papel koparırsak yarın, doğru at yarışlarına!..

Diye, sevincinden oynamıştı.

Kocasının her şeye vakıf olup da ses çıkarmadığını gören Şaziment hanım artık bazı gecelerini de Finonun yanında geçirmekten çekinmiyordu. Ve artık, kendini bu türlü verdiği, vakfettiği âşıkından hiç bir kuvvetin tesirile ayrılamıyacağını sanıyordu.

Lâkin, kadın avcılarının bir çoğu gibi, Fino da maymun iştahlı idi. İlkin orijinal deyip de ilgilendiği ve aşk hususundaki toyluklarından haz duyduğu bu kenar dilberinden yavaş yavaş usanmağa başlamıştı. Zaten meşru muaşakalardan hoşlanmıyan bu adam, bir teviye devam eden bu münasebetin de böylece meşrudan farkı kalmadığına hükmederek, bundan usulca kurtulmayı düşünüyordu.

— Arkası var —

Naziliğin İÇYÜZÜ

Yazan : Ahmet Emin Yalmanı

Tevzi Merkezi:
Vatan Matbaası

Dünden HATIRALAR

Üstat Ercüment Ekrem'le kalemi ve değerli ressam Münif Fehim'in fırçası sizi 100 sene evvelki âleme götürecektir. Bu nefis albümden edinmeniz kütüphaneleriniz için bir kazançtır

125 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü:
SEDAT S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

HÜKÜMDARLAR

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Yaşamakta olan dünya krallarının hususi hayatları, saraylarının iç yüzü, entirikalarla dolu olan maceraları üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilmiştir. Bu eser iki ciltten ibarettir. Her cilt sekiz kralın hususi hayatına tahsis edilmiştir. Her hangi bir romandan daha cazip ve eğlencelidir.

125 kuruş.

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

★16 Millî Hikâye

Çocuklar için çok faydalı olan bu eser baştan başa milli hikâyelerle doludur ve yüzlerce resimle süslenmiştir. Çocuğunuza faydalı bir kitap arıyorsanız onun milli gururunu okşıyacak hikâyelerle dolu bundan daha güzel bir eser bulamazsınız.

150 kuruş.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TÜRK MEŞHURLARI

ANSİKLOPEDİSİ

Yazan: İbrahim Alâeddin GÖVSA

Türk tarihini kuran, Türk kültür ve sanatını doğuran ve yaşatan büyüklerin hayatını öğrenmek için, üstat İbrahim Alâeddin Gövsa'nın on senelik uzun ve yorucu bir emekle meydana getirdiği bu esere baş vurmağa mecburuz.

Mahdut miktarda basmak mecburiyetinde kaldığımız **TÜRK MEŞHURLARI** Ansiklopedisinden tedarik için acele etmelisiniz.

TÜRK MEŞHURLARI'nın 5 inci fasikülü satışa çıkmıştır.

FİYATI 50 KURUŞTUR.

★★★★★★★★★★★★★★

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fosfatin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimini bebelere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat.

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

75 kuruş. YEDİGÜN NEŞRİYATI

Bayilerden ve kitapçılardan isteyiniz.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Güzellik Formülleri

Günümüzde artık çirkin kadın yoktur. Eğer hâlâ çirkin kalabilen kadın varsa bunlar kendilerini bilmiyenlerdir. Bu gün güzellik her kadının kolayca elde edebileceği bir şeydir. Bu kitap size güzelliğin sırrını öğreten emsalsiz bir eserdir. 150 kuruş.

CİLDİ KORUYAN VE BESLİYEN

KREM NİVEA

GÜNDÜZ VE GECE KULLANILIR

Karikatür

TOMBUL TEYZE İZMİRDE KORDON BOYUNDA :

T. T. Kocası — Karıcığım, arkana bak da (kordon) un halini gör, bastığın yerler hep çöktü...
Tombul Teyze — Aptal herif, Kordonun böyle fantazisi makbuldür!..

T.T. POSTASI

Sinop : M. Akbulut :

S — Limanımızda bir plâj yaptırmak arzusundayız. Tombul Teyzenin teşrifi ümidile... Kendisine bir yer hazırlayacağımızdan kumda ve denizde ne kadar yer işgal edeceğini, işimize bir an evvel başlamak üzere lütfen bildirmenizi rica ederiz.

C — Tombul Teyzenin her yerulduğu yerde bir han kurulsa memleket imar edilmiş olur. Kumda oynamak için de büyük alanlara lüzum yok... Bir şileplik yer kâfi!

Kadıköy : Perihan Tamsu :

S — Tombul Teyze Postası geçen hafta neden çıkmadı?

C — T.T. Postası da P.T.T. gibi. Zuhurat postasıdır. Bir hafta çıkmamış ne çıkar?.

Bursa: Mufahhar Uğaş :

S — Tombul Teyze Bursada hangi kaplıcanın havuzuna sığabilir?. Tombul Teyzenin haline bakılırsa başı yukarda gibi duruyor. Fakat buna rağmen yerle bir olan çelimsiz kocasını nasıl beğenmiş te onunla evlenmiş?

C — Açık hava yüzme havuzuna sığabilir. Burnu havada gezenlerin ayaklarına takılan küçük bir taş, ekseriya onların yuvarlanmasına sebep olur. Kaza ve kadere inanmak lâzım!